

במה אשה פרק ששי שבת

א (מתוס' וז' ע"ה) וכל הני
והנחמיה וז' ע"ה
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)
א (מתוס' וז' ע"ה)

לפרו' **סוגיא**. לתקן פסיעותי ולקוף קומה מפני שרגליו ושוקיו רוחמות ולא לסמיכת כל גופו:
קרינא ביה: **תמרא דאספא**. תמור הנישא כמתפייס. הלוי' עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו
אשקל"ש שמהלכין בהם צמקוס טעו. ושקילא לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי ללי עץ יניהו
טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעית הנגיס קניטי: **בתני** בקשריס. מפרש בגמרא: **בוגין**.

פ"י הקונטרס **אשקל"ש**
והקשה בקונטרס ור"י
מירך דכיון שאינם עשויים אלא ללכת
דרך העברה נטיט * אינו טמא
מדרכו ובערוך פירש דקישורי היינו
אשקל"ש שעשין הליגני וכן גבוהין
מאלד ואיני אלא לרקד עליהן ולא
להילך עבדית:

לעני רש"י

איריס"א
[ארדיס"א]. יחיקי.
החמשתו מרובין.
אשקל"ש [אישקל"ש].
קב"ם
טלמוס"א [טלמיס"א].
פסקה
אישקל"ש [אישקל"ש]. פסקון
קנן
רגנ"א. איה ועב"ה.
שפשושי מפרקי בצע
ארום.
ברמור"ט [ברמור"ט].
השק. נענוט.
אנפלוט"ר [אנפלוט"ר].
לענון.
קוטנאר"א [קוטנאר"א].
אבו שישאקא נשים הוות
להן מהפלה.
ליצ"א. נרו וכו' עין
מחקון-אריגה, שבו השחי
עבור.

לעני רש"י

ר' הונא אמר ר' ר' יוחנן
והאמר ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב

רבנו תנא

תני תנא קמיה רבתי וחתן
בגבסין בהן לעזרה, כלומר
אינם נהלי, כי אצור אדם
ליכנס בסודו בבורה בדתן
לא יכנס אדם לאר בית
במקלו ובכסלו בו, איל
אני שנהא אשה חלוצה
בסנודל של עץ אחת שיתה
בנסנין. תני אין ננסין.
לוקטטין. חמרא דאבסי.
גריס מי שדיחי קצוצות
עושין לו יד של עץ וקרא
חמרא דאבסי. פריטי. מי
פרמא. יש מי שואחרים
התיבה של גר שקושין
לוקטטין. ועל פיהם למע
רייס מפרין ששחתייהם
מחפשות קשוטי. קשוטי
פרא. משום פרא. בן
שיש לו נענוטין. מי
אבוי. יש מי שואחרים מי
כשינודל בצע הן במית
אבוי. נוטל רצעה סמנאל
אבוי היטן וקושרה בשמאל
הן ואחרים שמשקט לבו
ראם יחיקי. אחרים שהוא
סננה. וסומקן הפליל ותן
שעל היר השמאל. מחפשי
כסא אטיבורד. מי אם
כולט סיבורד. מי אם
בתון במכוי. או אם ניקב.
מניחין שם [כוס] קטן על
סיבורד כדי שלא יבלוט
ויחבב. ומניחין אותו ד
שיתפרס. אח דשור לבסיא
לסוך מלת וסמן לכושריהו.
פשוטה היא. מי לחתן. מי
לפויטיק. אבן הקומה.
מי אחרים. כי יש אבן
ידעה כשהיא חלולה על
אשה הרה אינה מפתה.
וגם המשקל שנגד אותו
אבן כותלת ומזרז לצאת
בהן בשבת. אבל משקל
דמשקל עלתה בחיקה. וכל
[תיקון] האריארה לחמרא.
ואין יוצאין בה בשבת.

רבנו תנא

ובל שפילי. ולא תאמר שלח המירו לאת זה אלא לאשה שעלוה להפיל עברה שהפילה כבר עזבה אחר: **ולא שיעיר** כנגד:
לה שהיא מעוברת: **והוא דאיכין וסקל**. שנמצא החפץ מאליו למשקל האבן ולא שחיסרו ממנו או הוסיפו עליו לכוונו: **בס**
יומא. שחזרו כל יום: **וזו חבורא**. כירוף וחדש: **למחפא**. למקום שריפת המים שעושין נגרים על שפת הים להמשך
מים לצריכות רחנות העשויות לך וכשנמצאו סתם החירין והשמש שורף את המים שמלוטין הן ועשה מלח: **בחלל דבי**
וארו. תחת גרונו כנגד מפתחי תלוקו לשון רבתי: **נירץ בקא**. נירץ של עפר: **פרשא דרביס**. מקום שני דרכים
מתפרשים: **שומשא גמלא**. נמלה גדולה: **דדרי מדי**. שטוען כלום: **לישקל**. לשומשא: **בגובהא דתשא**. כמון קנה
של נחשת: **ולפמיה ככבדא**. יחסוס פיה בעופרת: **גושפנקי**. חותמות. ולא דוקא שימין נקט ולא דוקא חותמות של זורה
אלא קמיוות הכנה זו על זו עשה על העופרת ושוב זפת ושוב טעי: **וילינדוליס**. יענענו: **ולידריה**. יפאנו: **וילינא ליה**. לשומשא:
טעונך עלי. מה שהיית נושא אשאתו: **וטעונאי**. החולי שלי: **איניש אשכמיה ואיסיפיק ביה**. חולי כזה שזה עושה וכי אמר ליה
טעונך עלי זה חולי של חברי: **כווא חדסא**. כלי חרס קטן חדש: **אונסן**. הלוי: **והידריה ו' וימי ארישיש**. יקפנו כתיבת ראשו:

הוא דעבידא וסמך עליה: (ב) **ממאין מדרם**
ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן
לעזרה: **תני תנא קמיה דר' יוחנן נכנסין בהן**
לעזרה א"ל אני שונה אשה חולצת בו ואת
אמרה נכנסין תני אין נכנסין בהן לעזרה:
לוקטמין מהורה: **מאי לוקטמין אמר ר' אבדו**
אחמרא דאכפא רבא בר פפא אמר יקשירי

ני
רבא בר רב הונא אמר ר' ר' יוחנן
והאמר ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב

לעני רש"י

איריס"א
[ארדיס"א]. יחיקי.
החמשתו מרובין.
אשקל"ש [אישקל"ש].
קב"ם
טלמוס"א [טלמיס"א].
פסקה
אישקל"ש [אישקל"ש]. פסקון
קנן
רגנ"א. איה ועב"ה.
שפשושי מפרקי בצע
ארום.
ברמור"ט [ברמור"ט].
השק. נענוט.
אנפלוט"ר [אנפלוט"ר].
לענון.
קוטנאר"א [קוטנאר"א].
אבו שישאקא נשים הוות
להן מהפלה.
ליצ"א. נרו וכו' עין
מחקון-אריגה, שבו השחי
עבור.

רבנו תנא

תני תנא קמיה רבתי וחתן
בגבסין בהן לעזרה, כלומר
אינם נהלי, כי אצור אדם
ליכנס בסודו בבורה בדתן
לא יכנס אדם לאר בית
במקלו ובכסלו בו, איל
אני שנהא אשה חלוצה
בסנודל של עץ אחת שיתה
בנסנין. תני אין ננסין.
לוקטטין. חמרא דאבסי.
גריס מי שדיחי קצוצות
עושין לו יד של עץ וקרא
חמרא דאבסי. פריטי. מי
פרמא. יש מי שואחרים
התיבה של גר שקושין
לוקטטין. ועל פיהם למע
רייס מפרין ששחתייהם
מחפשות קשוטי. קשוטי
פרא. משום פרא. בן
שיש לו נענוטין. מי
אבוי. יש מי שואחרים מי
כשינודל בצע הן במית
אבוי. נוטל רצעה סמנאל
אבוי היטן וקושרה בשמאל
הן ואחרים שמשקט לבו
ראם יחיקי. אחרים שהוא
סננה. וסומקן הפליל ותן
שעל היר השמאל. מחפשי
כסא אטיבורד. מי אם
כולט סיבורד. מי אם
בתון במכוי. או אם ניקב.
מניחין שם [כוס] קטן על
סיבורד כדי שלא יבלוט
ויחבב. ומניחין אותו ד
שיתפרס. אח דשור לבסיא
לסוך מלת וסמן לכושריהו.
פשוטה היא. מי לחתן. מי
לפויטיק. אבן הקומה.
מי אחרים. כי יש אבן
ידעה כשהיא חלולה על
אשה הרה אינה מפתה.
וגם המשקל שנגד אותו
אבן כותלת ומזרז לצאת
בהן בשבת. אבל משקל
דמשקל עלתה בחיקה. וכל
[תיקון] האריארה לחמרא.
ואין יוצאין בה בשבת.

הוא דעבידא וסמך עליה: (ב) **ממאין מדרם**
ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן
לעזרה: **תני תנא קמיה דר' יוחנן נכנסין בהן**
לעזרה א"ל אני שונה אשה חולצת בו ואת
אמרה נכנסין תני אין נכנסין בהן לעזרה:
לוקטמין מהורה: **מאי לוקטמין אמר ר' אבדו**
אחמרא דאכפא רבא בר פפא אמר יקשירי

ני
רבא בר רב הונא אמר ר' ר' יוחנן
והאמר ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב
אמר ר' ר' חייא רב

לעני רש"י

איריס"א
[ארדיס"א]. יחיקי.
החמשתו מרובין.
אשקל"ש [אישקל"ש].
קב"ם
טלמוס"א [טלמיס"א].
פסקה
אישקל"ש [אישקל"ש]. פסקון
קנן
רגנ"א. איה ועב"ה.
שפשושי מפרקי בצע
ארום.
ברמור"ט [ברמור"ט].
השק. נענוט.
אנפלוט"ר [אנפלוט"ר].
לענון.
קוטנאר"א [קוטנאר"א].
אבו שישאקא נשים הוות
להן מהפלה.
ליצ"א. נרו וכו' עין
מחקון-אריגה, שבו השחי
עבור.

רבנו תנא

תני תנא קמיה רבתי וחתן
בגבסין בהן לעזרה, כלומר
אינם נהלי, כי אצור אדם
ליכנס בסודו בבורה בדתן
לא יכנס אדם לאר בית
במקלו ובכסלו בו, איל
אני שנהא אשה חלוצה
בסנודל של עץ אחת שיתה
בנסנין. תני אין ננסין.
לוקטטין. חמרא דאבסי.
גריס מי שדיחי קצוצות
עושין לו יד של עץ וקרא
חמרא דאבסי. פריטי. מי
פרמא. יש מי שואחרים
התיבה של גר שקושין
לוקטטין. ועל פיהם למע
רייס מפרין ששחתייהם
מחפשות קשוטי. קשוטי
פרא. משום פרא. בן
שיש לו נענוטין. מי
אבוי. יש מי שואחרים מי
כשינודל בצע הן במית
אבוי. נוטל רצעה סמנאל
אבוי היטן וקושרה בשמאל
הן ואחרים שמשקט לבו
ראם יחיקי. אחרים שהוא
סננה. וסומקן הפליל ותן
שעל היר השמאל. מחפשי
כסא אטיבורד. מי אם
כולט סיבורד. מי אם
בתון במכוי. או אם ניקב.
מניחין שם [כוס] קטן על
סיבורד כדי שלא יבלוט
ויחבב. ומניחין אותו ד
שיתפרס. אח דשור לבסיא
לסוך מלת וסמן לכושריהו.
פשוטה היא. מי לחתן. מי
לפויטיק. אבן הקומה.
מי אחרים. כי יש אבן
ידעה כשהיא חלולה על
אשה הרה אינה מפתה.
וגם המשקל שנגד אותו
אבן כותלת ומזרז לצאת
בהן בשבת. אבל משקל
דמשקל עלתה בחיקה. וכל
[תיקון] האריארה לחמרא.
ואין יוצאין בה בשבת.

